

Spis treści:

Co nowego w naszej szkole?

Rozpoczął się kolejny rok szkolny! W związku z tym pojawiły się nowości. Nowe okna, nowi nauczyciele, oraz nowe przedmioty, szczególnie dla osób, które dopiero do nas dołączyły. Niestety kilku naszych, ukochanych nauczycieli odeszło, ciesząc się zasłużoną emeryturą lub rozpoczynając edukację uczniów w innych szkołach.

Trzeba przyznać, że pewnie każdy z nas, po raz pierwszy przekraczając próg tej szkoły, czuł się trochę nieswojo lub przeciwnie, był bardzo optymistycznie nastawiony lub też, tak jak ja, miał ochotę szybko zawrócić i pójść do domu. Wspominałam o nowych nauczycielach. Od tego roku szkolnego języka niemieckiego będzie nas uczyć Pani Tamara Lipnicka. Pani Marzena Walińska - wróciła po roku by kontynuować naukę biologii (po pani Annie Malendzie). Pan Stanisław Tyborowski będzie dbał o naszą kondycję fizyczną i wdrażał nas w wiedzę z zakresu pierwszej pomocy medycznej. Natomiast Pan

Sebastian Załonowski przyswajał nam będzie wiedzę o społeczeństwie oraz etykę. Wszystkim uczniom i nauczycielom życzymy owocnego roku szkolnego 2015/2016.

Dla pierwszoklasistów każdy nauczyciel jest obcą osobą, jednak każdy z nich chce, abyśmy nie traktowali ich jak potwory, lecz jak kogoś, kto chce nam pomóc.

Alicja

Wywiad z Panią Tamarą Lipnicką– nauczycielką j. niemieckiego	2
OH MY BLOG!	3
Najpiękniejszy dzień moich wakacji	4
Konkurs NAKRĘTKOWY	5
Spotkanie z Henrykiem Sienkiewiczem	6
Galeria naszych uczniów	8

Wywiad z Panią Tamarą Lipnicką – nauczycielką j. niemieckiego

1. Co skłoniło Panią aby zostać nauczycielem?

Marzyłam o tym zawodzie już od dziecka. Największym autorytetem dla mnie w tamtym czasie była moja pierwsza nauczycielka. Później studiowałam i nadal się uczę jak być skutecznym i dobrym nauczycielem.

2. Czy lubi Pani swój zawód?

Lubię dzieci i ich towarzystwo. Praca nauczyciela jest bardzo ważna, ponieważ nauczyciel nie tylko naucza, ale i wychowuje człowieka. Moja praca przynosi mi szacunek uczniów i satysfakcję.

3. Jakie kierunki studiów pani ukończyła?

Jestem absolwentką filologii francuskiej i niemieckiej. Pracowałam w liceum, gimnazjum i szkole podstawowej jako nauczyciel tych dwóch języków.

4. Każdy ma jakieś zainteresowania. Może nam Pani zdradzić swoje?

Jestem ogromnie zainteresowana dynamicznym i różnorodnym światem, w którym żyjemy. Interesuję mnie autorskie kino, literatura, teatr, muzyka, a także polityka.

5. Jak spędza Pani wolny czas?

Bardzo lubię jeździć na rowerze, pływać, czytać książki. Kocham las, uwielbiam obserwować morze i palące się ognisko.

6. Jakie są Pani największe osiągnięcia, sukcesy?

Jestem zadowolona ze swojego życia, to mój największy sukces.

7. Autorytet jest nam niezmiernie potrzebny. Na kim się Pani wzoruje, kto Pani imponuje?

Mam wielu autorytetów, uczę się na ich przykładzie i podziwiam. Są wśród nich: Wisława Szymborska i Władysław Bartoszewski.

8. Jaki film lub książkę mogłaby Pani nam polecić?

Lubię filmy Bergmana, Xaviera Dolana, Larsa von Triera. Ostatnio się zaczytuję z książkach japońskiego pisarza Murakami i Olgi Tokarczuk.

Dziękujemy za rozmowę i życzymy wielu sukcesów w pracy z młodzieżą.

Redakcja

Blogi? Blogosfera? Tagi, DIY, CIY...
To nie powinno być nam obce!

Blog (dziennik sieciowy) — rodzaj strony internetowej zawierającej odrębne, zazwyczaj uporządkowane chronologicznie wpisy. Blogi umożliwiają zazwyczaj archiwizację oraz kategoryzację i tagowanie wpisów, a także komentowanie notatek przez czytelników danego dziennika sieciowego. Ogół blogów traktowany jako medium komunikacyjne nosi nazwę blogosfery.

A teraz bardziej po naszemu...

Blog to rodzaj pamiętnika (nie koniecznie utrzymywanego w sekrecie ;)), w którym umieszczamy tzw. posty, czy notki.

Najpopularniejszym sposobem pisania postów są zdecydowanie tagi (np.: ulubieńcy miesiąca, poranna i wieczorna rutyna).

Całe pisanie urozmaica zdobywanie obserwatorów, komentatorów, a nawet współpracowników.

Nawet w naszym kole dziennikarskim znajdziemy blogerki!

Piszą o recenzjach produktów, o hodowli zwierząt, o modzie, a także prezentują swoją twórczość.

Moja przygoda w blogosferze zaczęła się 1 kwietnia 2015 roku. Z racji tego, że w tym dniu przypada Prima Aprilis nikt nie chciał mi uwierzyć. Jednak po przejrzeniu kilku postów, zrozumieli, że to nie żart! Na moim blogu znajdziecie posty lifestylowe, DIY (zrób to sam), CIY (ugotuj to sam) oraz kilka poradników. Oto jeden z nich...

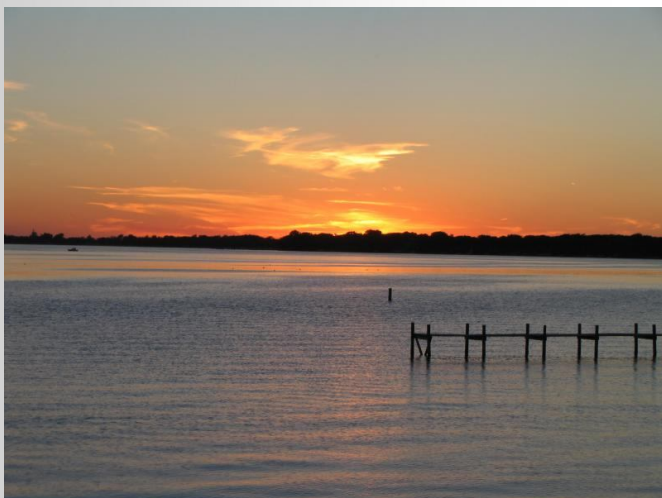
The image shows a screenshot of a blog post. At the top, the blog's name 'Julia's Secret' is written in a stylized font, with a small illustration of a woman carrying shopping bags. Below the name is the URL 'juliie-blog.blogspot.com'. The date 'ŚRODA, 5 SIERPNIA 2015' and the title 'DIY: Starbucks Latte Candle' are centered. The main content area features a large image of a Starbucks-style latte candle in a glass jar, topped with whipped cream and chocolate shavings. To the right of the candle is a smaller photo of a woman with long brown hair wearing sunglasses and a bright yellow top. At the bottom left, there is a small text block: 'Hello everyone! Starbucks? Moze latte? Caffé Mocha? Caramel Frappuccino? Nie, nie... Tego nie znajdziemy w menu xD A mianowicie chodzi tu o świeczkę, którą zaraz Wam krok po kroku pokazę jak zrobić!'. At the bottom right, there is a logo for 'JULIA 15 / Warsaw'.

„Najpiękniejszy dzień moich wakacji”

Tego lata nasza rodzina zaplanowała kilka dni wypoczynku nad jeziorem. Pojechaliśmy tam, gdzie jeździmy co roku, niewielkie miasteczko, malownicze widoki no i przede wszystkim cisza i spokój.

Wszystko to, czego potrzebują moi rodzice w dniach wolnych od ciężkiej pracy.

Z naszego domu wyjechaliśmy wcześniej rano, podróż odbyła się bez komplikacji, jedynym problemem było to, że mama zapomniała sobie posłodzić herbatę na podróż (co według mnie było dość zabawne, bo dla mnie i bez cukru jest zdatna do picia). Tak więc moja mamusia musiała przetrwać ciężkie chwile z gorzką herbatką (przy okazji, miałam niezły ubaw słuchając jej narzekań). Ciągłe jej powtarzałam "mamo, to tylko her-

bata!", ale ona dalej upierała się przy swoim. Czułam się przez chwilę jakbym to musiała się nią opiekować.

Dotarliśmy, drewniany domeczek na skraju lasu, naprawdę cudownie. Pierwsze dni upływały nam strasznie wolno, bo akurat wtedy było zimno i wietrznie. Pogoda najwyraźniej nie miała zamiaru się zmienić. Jakie to my mamy szczęście, wyjechaliśmy w upał, dojechaliśmy i mamy istną Syberię.

W końcu nastął dzień, w którym mój tata wybuchł, powiedział, że idzie nad wodę, bo już nie wytrzyma „kiszienia się jak ogórki” w jednym pomieszczeniu. Jako, że bez naszego ojczulka było by już kompletnie nudno, poszliśmy razem z nim, ubrane w swetry (ja, mama i siostra).

Pomost był wtedy wyjątkowo piękny, gdy promyki słońca próbowały się przedostać przez ciemne chmury i ślicznie padały na białe drewno. Równie uroczo błyskała się woda. Moja kochana rodzicielka (jak i siostra) jest niezłym zmarzluchem i nie było mowy, żeby w taki dzień zanurzyła się w chłodnej wodzie. Lecz tego dnia coś się zmieniło i jako jedyni

ludzie świetnie się bawiliśmy. Tata dokuczał mojej mamie (oczywiście w pozytywny sposób). Kiedy już wszyscy lekko zmarzli wyszliśmy z wody i okryci w ręczniki siedzieliśmy patrząc na zalotnie migotającą wodę. Wtedy coś mnie naszło, tzw. kobiecy charakter i totalnie zmienił mi się humor. Przypomniało mi się, że niedługo będę zmieniać szkołę, nowa klasa, nowi nauczyciele, zrobiło mi się przykro i przerywając ciszę wydusiłam z siebie cicho:

- Mamo, a co będzie jak nikt mnie nie polubi, jak nie dam sobie rady?- spytałam

-Masz przecież nas.

Zrozumiałam w końcu, że nawet

gdyby wszyscy mnie opuścili, to mam moją kochaną rodzinę i do tego nieźle pokreconą. Po tym wszystkim nie potrafię przeboleć tego, jak inni traktują swoich najbliższych. Jak można ich nie szanować? Nikt nie jest idealny, rodzice też są ludźmi i popełniają błędy. Trzeba ich kochać mimo wszystko.

Broczek

KONKURS NAKRĘTKOWY

Konkurs trwa od **1 października 2015 r. do 25 stycznia 2016 r.**

Konkurs jest skierowany do klas i ich wychowawców.

Konkurs jest 4-etapowy. Nakrętki będą odbierane od wychowawców w każdy ostatni poniedziałek miesiąca (26.10; 30.11; 21.12; 25.01). Po każdym miesiącu zbiórki wyniki będą podawane na tablicy ogłoszeń.

Rozstrzygnięcie konkursu odbędzie się na koncercie charytatywnym i wtedy zostaną wręczone nagrody dla pierwszych trzech klas, które zbierają najwięcej nakrętek.

Zgromadzona ilość nakrętek zostanie przekazana do firmy recyklingowej, a dochód z tej akcji będzie przeznaczony na zakup podnośnika do aktywnej rehabilitacji dla byłego ucznia naszej szkoły.

Zbieramy wyłącznie **PLASTIKOWE** nakrętki:

- po napojach i sokach,
- z pojemników po chemii gospodarczej (np. po płynach do mycia naczyń itp.),
- z butelek po kosmetykach (np. szamponach, płynach do kąpieli, mydłach w płynie itp.).

Cel główny Konkursu:

Pomoc osobom potrzebującym, niepełnosprawnym, rozwijanie działań wolontariatu, propagowanie działań i zachowań proekologicznych wśród młodzieży i nauczycieli.

Organizatorki:

Ewa Karaś, Dorota Stępień

Spotkanie z Henrykiem Sienkiewiczem

W dniu 1 października klasa 2D i C wyjechała na wycieczkę szkolną do Oblęgorka. Białym świtem, bo już o godz. 6.00 wyjechaliśmy na świętokrzyskie tereny. Jechaliśmy bardzo długo, pierwszy postój nastąpił w Mc Donaldzie, gdzie kilka osób posiliło się hamburgerami. Gdy dojechaliśmy do Jaskini Raj zostaliśmy podzieleni na 3 grupy piętnastoosobowe. Jaskinia była piękna, wręcz nie mogłam uwierzyć, że natura jest w stanie utworzyć tak piękne rzeźby! To było niesamowite! Wnętrze składało się z kilku sal, rozpoczęliśmy nasze zwiedzanie od Komory Wstępnej, skąd przeszliśmy do Sali Złomisk. Zobaczyliśmy tam ogromne skały, oderwane od skalnego sufitu, które przez tysiące lat pokrywały się naciekami. Najbardziej jednak spodobała nam się kolumna zwana Harfą, bardzo cienka, przypominająca ten instrument. W Sali Kolumnowej połączonej z Salą Złomisk, oglądaliśmy piękne formy skalne, jak np. perły jaskiniowe czy tzw. pola ryżowe.

Następnie niewielkim mostkiem przeszliśmy do Sali Stalaktywowej, gdzie byliśmy oczarowani bogactwem krystalicznych nacieków w różnych stadiach rozwoju. Potem skierowaliśmy się do Sali Wysokiej i do wyjścia. W międzyczasie pani przewodnik zdążyła nas jeszcze postraszyć pajakami, które tu grasują dość licznie. Jaskinia spełniła nasze oczekiwania. Jest po prostu niezwykła!

Potem pojechaliśmy na pyszny obiad, który się składał ze schabowego z frytkami. Kiedy się posililiśmy odwiedziliśmy Oblęgorek. Tam zwiedziliśmy muzeum poświęcone H. Sienkiewiczowi. Dowiedzieliśmy się wiele o jego życiu. Niestety z 16 pokoi zostało tylko 5, czego szczerze żałowałam. W pokojach znajdowały się piękne meble i przedmioty, których na co dzień lub w podróży używał nasz noblista. Szczególną uwagę zwróciłam na aparat fotograficzny pisarza, który towarzyszył mu podczas pobytu w Afryce.

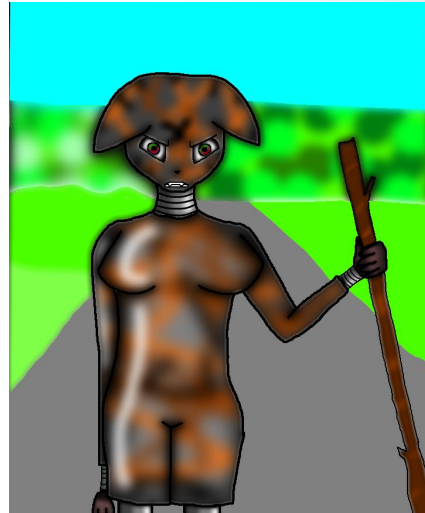
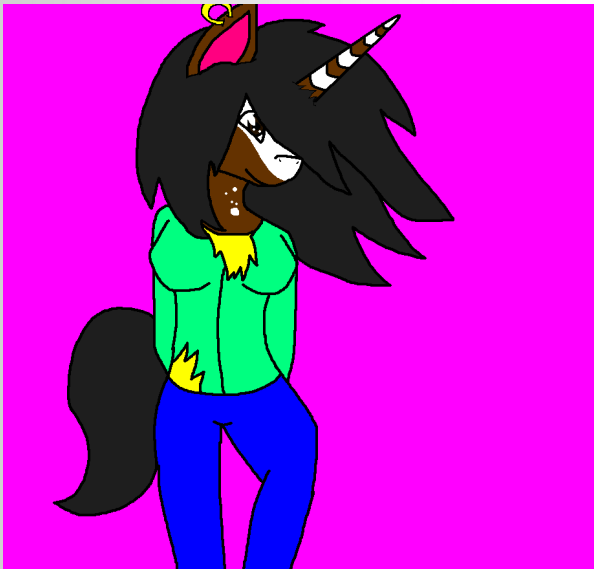
Zwiedziliśmy także przepiękną sypialnię, salon, gabinet, palarnię i jadalnię H. Sienkiewicza. Następnie przeszliśmy do sali, gdzie pani przewodnik opowiedziała nam o genezie powieści historycznej mistrza, - Krzyżakach". Nie wiem, czy to kwestia jakiegoś olejku, czy też głos osoby oprowadzającej był niezwykle kojący, po chwili zrobiliśmy się bardzo senni. Gdy zwiedziliśmy już wszystko wróciliśmy do autokaru, gdzie pełni wrażeń po fascynującym dniu wróciliśmy do domu.

Ta wycieczka była naprawdę niezwykła, wzbogaciła mnie i moich kolegów o dodatkowe informacje o Henryku Sienkiewiczu. Na pewno zwiedzę Oblęgorek i Jaskinię Raj ponownie. Kto wie, może kiedyś będę tam przewodniczką!

Alice Karvage

Galeria naszych uczniów

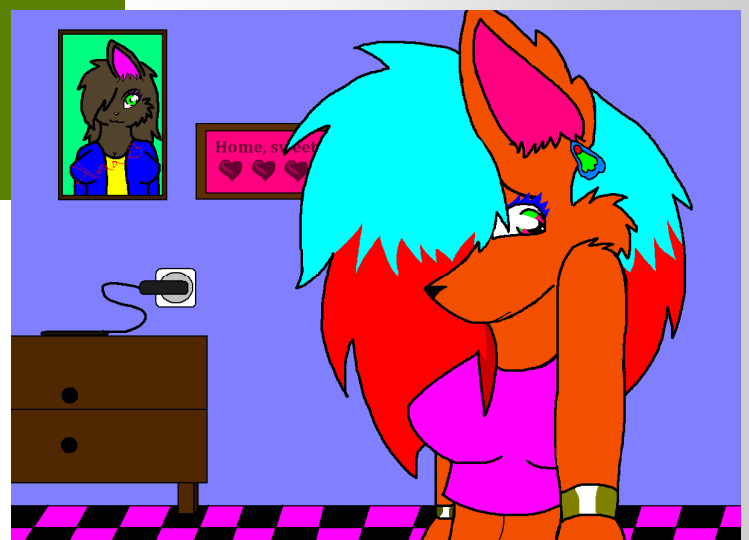

Wolfmania style

Hybrydy czyli połączenie człowieka ze zwierzęciem, które powstają w wydaje się najprostszym programie graficznym, czyli Paintcie.

Wszystkich zainteresowanych publikacją swoich autorskich prac prosimy o zgłoszenie się do redakcji gazetki która spotyka się co tydzień w czwartki po godz. 14:30 w sali 14.

Pismo redagują uczniowie Gimnazjum nr 2 im. Janusza Korczaka w Sulejówku: Alicja Piwowar, Julia Umińska, Klaudia Matusik, Weronika Prokop, Julia Brzezińska, Agnieszka Zalewska.

Pod opieką:

P. Dorota Stępień, P. Renata Szczecińska